

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ (19/6/2011)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Εβρ. ια', 33 – ιβ', 2. Ευαγγέλιο: Ματθ. ι', 32 – 33, 37-38, ιθ', 27-30

(Εωθινόν 1°, Ήχος πλ.δ')

Η παρεξηγημένη έννοια της Αγιότητας

Στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή, αδελφοί μου, ακούσαμε τον Κύριό μας να διδάσκει τους Μαθητές Του, αναδεικνύοντας κορυφαία πνευματικά κεφάλαια. Πρόκειται για την ομολογία της Χριστιανικής ιδιότητας έναντι των ανθρώπων, την ολόθυμη αγάπη προς τον Θεό, η οποία πρέπει να υπέρκειται της αγάπης ακόμα και προς τα πρόσωπα του στενού συγγενικού περιβάλλοντος, αλλά και την αιωνιότητα που θα κληρονομήσουν όσοι εγκαταλείψουν τα πάντα στο όνομα του Θεού. Πρόκειται για πνευματικά χαρακτηριστικά που διατρέχουν τη ζωή των Αγίων της Πίστεως, προς τους οποίους είναι αφιερωμένη η σημερινή Κυριακή, ανθρώπων που διακρίθηκαν για το ομολογιακό πνεύμα και την απόλυτη αγάπη και αφοσίωση στο θέλημα του Θεού.

Η εορτή των Αγίων Πάντων που τιμά σήμερα η Εκκλησία μας, δίδει την αφορμή να καταθέσουμε μερικές απλές σκέψεις σχετικά με τις έννοιες Άγιος και Αγιότητα. Θα έλεγε κανείς ότι οι έννοιες αυτές, στην εποχή μας, περνούν κρίση. Χλευάζονται, αποκρούονται, παραποιούνται. Σα να μη μπορούν να χωρέσουν στη λογική του σήμερα. Το δυστύχημα είναι πως αυτό δε συμβαίνει μόνο εκεί όπου επικρατεί το πνεύμα του κόσμου. Συμβαίνει, δυστυχώς, και μεταξύ των Χριστιανών, οι οποίοι αντιμετωπίζουν τις έννοιες αυτές σαν κάτι ξένο προς αυτούς που δε μπορεί να τους αφορά. Τα ιδανικά που επικρατούν στη σκέψη των ανθρώπων είναι οι οικογενειακές αξίες, η ευημερία των οικονομικών δεδομένων, η κατά κόσμον μόρφωση, η κοινωνική καταξίωση. Ποιός κάνει σκοπό της ζωής του σήμερα την αγιότητα, ακόμα και Χριστιανός; Ποιός Χριστιανός γονέας έκανε προτεραιότητα της ζωή του την αγιότητα του παιδιού του και όχι την καλή ανατροφή του, την επαγγελματική του αποκατάσταση, την σταδιοδρομία του;

Η Αγιότητα μοιάζει με λησμονημένο όραμα, με υποτιμημένη αξία. Κι όμως, σκοπός της Εκκλησίας είναι αυτός: η θέωση, ο αγιασμός των ανθρώπων. Η Εκκλησία δεν υπάρχει για να υποκαθιστά τα ελλείμματα του λεγομένου κοινωνικού Κράτους, αναλαμβάνοντας μόνο το φιλανθρωπικό έργο που, ούτως ή άλλως, επιτελεί. Υπάρχει για

να λειτουργεί ως εργαστήριο αγιότητας, με σκοπό να παράγει Αγίους. Διαφορετικά δεν έχει ρόλο να επιτελέσει. Είναι περιττή.

Η Αγιότητα για την οποία εργάζεται η Εκκλησία δεν έχει ηθική έννοια, αλλά πνευματική. Δεν αποσκοπεί στο να κατασκευάσει καλούς καγαθούς ανθρώπους. Καλός άνθρωπος μπορεί να γίνει κανείς οπουδήποτε, ακόμα κι αν δεν είναι μέλος της Εκκλησίας, ακόμα κι αν ανήκει σ' οποιοδήποτε θρησκευτικό μάρφωμα στον κόσμο. Ο ρόλος της Εκκλησίας είναι να δημιουργήσει Αγίους και αυτό επιτυγχάνεται μόνο με την τήρηση των εντολών του Χριστού. Οι εντολές αυτές δεν κατέχουν θέση κώδικα καλής συμπεριφοράς, αλλά δόθηκαν για να οδηγήσουν, με την Χάρη του Θεού, στην εν Χριστώ Αγιότητα. Γι' αυτό και ο συνειδητοποιημένος Χριστιανός δεν πρέπει να επιδιώκει να γίνει απλά ένας καλός και ηθικός άνθρωπος, αλλά Άγιος. Μόνο τότε θα είναι αληθινός άνθρωπος, γνήσιος συνάνθρωπος, πλήρης αγάπης για τον κάθε άνθρωπο, στο πρόσωπο του οποίου θα συναντά τον ίδιο τον Χριστό.

Αυτό έκαναν οι Άγιοι που τιμούμε σήμερα. Αγωνίστηκαν για την τήρηση των εντολών του Χριστού, μέσα από τις δικές τους προϋποθέσεις και καταβολές ο καθένας. Ήταν άνθρωποι σαν κι εμάς. Με προτερήματα και ελαττώματα. Με αρετές και πάθη. Με πτώσεις και ανατάσεις. Δε γεννήθηκαν Άγιοι, αλλά κατέκτησαν την αγιότητα, με τον αγώνα μιας ολόκληρης ζωής στο στάδιο της Πίστης, της Αγάπης και, κυρίως, της Μετάνοιας. Η Πίστη γι' αυτούς ήταν βίωμα ζωής και όχι ιδεολογικό θεώρημα. Η Αγάπη δεν είχε σχέση με συμβατικότητες, ούτε με ελεγχόμενες κοινωνικές δράσεις, αλλά ήταν μίμηση Θεού, ζωή Θεού. Η Μετάνοια ήταν η απόδειξη της διαρκούς πάλης με τον έσω αμαρτωλό άνθρωπο. Ήταν ο καρπός της βαθιάς ενδοσκόπησης, της ειλικρινούς αυτοεξέτασης, της ανυπόκριτης αυτομεμψίας. Μέσα απ' αυτή οδηγήθηκαν στην αυτογνωσία και, τελικά, στην Θεογνωσία και στην Αγιότητα.

Ο δρόμος των Αγίων, αγαπητοί μου, ας γίνει και ο δικός μας δρόμος. Γι' αυτόν είμαστε πλασμένοι. Γι' αυτό είμαστε Χριστιανοί. Για να γίνουμε Άγιοι. Μπορούμε να τα καταφέρουμε, με την βοήθεια του Θεού, εγκολπούμενοι την Πίστη, την Αγάπη και την Μετάνοια των Αγίων. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.